

Ustawa z dnia 2018 r.

o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz o zmianie ustawy o pracownikach urzędów państwowych

Art. 1. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2012 r. poz. 392, Dz. U. z 2015 r. poz. 1064) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 37 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie: „art. 37 ust. 1 Minister wykonuje swoje zadania przy pomocy sekretarza i podsekretarza stanu oraz dyrektora generalnego urzędu.”;
- 2) w art. 39 w ust. 3 skreśla się pkt 1);
- 3) skreśla się art. 39a.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2142, 2203) w art. 47¹ w ust. 1 skreśla się pkt 1).

Art. 3. Umowy z pracownikami obecnie zatrudnionymi w gabinetach politycznych ulegają rozwiązaniu z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia uchwalenia.

Uzasadnienie

Projekt ustawy zakłada usunięcie przepisów dotyczących gabinetów politycznych funkcjonujących na szczeblu centralnym. Poprzez odpowiednie zmiany w ustawie o Radzie Ministrów oraz w ustawie o pracownikach urzędów państwowych, istniejące gabinety polityczne stracą podstawę prawną swojego istnienia. Gabinety polityczne istniejące w dniu uchwalenia projektowanej regulacji ulegną rozwiązaniu z dniem wejścia w życie ustawy.

Na podstawie danych BIP, poszczególnych ministerstw i KPRM, koszt wynagrodzeń dla członków gabinetów politycznych w ministerstwach oraz Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ostrożnie szacujemy na ok. 5,8 mln zł rocznie. Tyle zatem wynosiłaby oszczędność na samych pensjach członków gabinetów politycznych w skali roku. Wyliczenia te są zbieżne z szacowanymi oszczędnościami w podobnym projekcie ustawy przedstawionym przez KP Prawo i Sprawiedliwość (projekt ustawy z 14 lutego 2012 r., druk nr 276).

Projektowane zmiany wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym dotyczącym oszczędności w wydatkowaniu środków publicznych z budżetu państwa i redukcji biurokracji. W powszechnym odbiorze gabinety polityczne stanowią zbędny element funkcjonowania, zarówno ministerstw, jak i samorządu terytorialnego. Na mocy ustawy z dnia 15 września 2017 r. o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych (Dz. U. 2017 poz. 1930) stanowiska doradców i asystentów politycznych funkcjonujące w samorządach zostały zlikwidowane. Nie ma żadnego powodu, by inaczej działa się na szczeblu centralnym.

Kompetencje pracowników gabinetów politycznych są niedookreślone, a w praktyce bardzo często zdarza się, że w skład gabinetów wchodzi pracownicy młodzi, nierzadko bez jakiegokolwiek doświadczenia na rynku pracy. Zatrudnianie pracowników politycznych, arbitralnie dobieranych również z punktu widzenia ich przygotowania merytorycznego, nie znajduje żadnego uzasadnienia. Z uwagi na brak realizacji konkretnych zadań przez gabinety w ramach ministerstw, ich funkcjonowanie nie zostanie w jakikolwiek sposób zaburzone. Wobec powyższego skutki społeczno-gospodarcze należy ocenić jako pozytywne.

Likwidacja gabinetów politycznych w ministerstwach oraz Kancelarii Prezesa Rady Ministrów doprowadzi też do zaprzestania praktyki marnotrawienia publicznych pieniędzy przez przyznawanie pracownikom gabinetów politycznych nagród finansowych. Wysokość nagród przyznanych w 2017 r. dla pracowników gabinetów politycznych na szczeblu centralnym szacujemy na około 1,3 mln złotych. Wysokość nagród stanowi znaczną część wynagrodzenia zasadniczego pracowników gabinetów politycznych.

Wejście w życie projektowych zmian będzie miało korzystny wpływ na budżet państwa poprzez ograniczenie wydatkowania publicznych pieniędzy.

Wejście w życie projektu ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki oraz na rynek pracy.

Wejście w życie projektu ustawy nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Przedmiot projektu niniejszej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.